

отъ животнытъ които тѣ каратъ, и чи нѣматъ по нѣкогаждъ единъ видъ превъзносително откровеніе което ослабва умътъ имъ и приспива грижитъ имъ! Азъ гледамъ на благороднытъ имъ чела печатътъ на Господа, защото сѫ родени царе на землѣхъ много по добрѣ отъ колкото онія, които іж притежаватъ, защото сѫ ѹж платили. А доказателството чи тѣ чувствува това е чи никой не бы ги преселилъ на чуждо място безъ наказаніе, чи тѣ обычатъ тѣзи землїж полѣнѣ съ потътъ имъ, чи истиннѣтъ селянинъ умира отъ носталгїж (болестъ за връщаніе на отечеството) въ военното поприще, далечъ отъ селото или отъ нивѣхъ гдѣто ся е родилъ. Но този человѣкъ е лишенъ отъ нѣкои си удоволствія, които азъ имамъ, удоволствія идеални, които по право приличатъ и нему, като на работникъ на широкйтъ храмъ, който ся покрыва отъ по широкото небо. Лишенъ е той отъ понятіето на чувството. Онія, които сѫ го наказали на робството, отъ *чресла матери его*, като не могли да му отнематъ сладкитъ сънища, отнели му мыслителнѣхъ способность.

Това е така; обаче и такъвъ какъвто е, несъвършенъ и наказанъ на едно вѣчно дѣтичество, той е еще по хубавъ отъ оногози въ когото науката е удушила всяко чувство. Не ся вѣзвышавайте по горѣ отъ него, вѣй другите, които ся